

Име: Росица Юнакова

Населено място: гр. Пещера

Община: Пещера

Област: Пазарджик

Училище: Професионална Гимназия по Икономика и Мениджмънт

Клас: XI-A

Стремежът ни към справедливост

Справедливостта е понятие за моралната правота. Тя е много важна за всеки един от нас. Това е стремежът всичко да бъде отсъдено по най-правилния и разумен начин.

Още от деца родителите ни ни учат да различаваме справедливото от несправедливото. Получавайки обаче чужди съвети, не винаги ги приемаме, защото вярваме в собствената си правота, което, разбира се, не винаги е правилно. Пораствайки обаче, ние разбираме, че не всеки е такъв, за какъвто се представя и какъвто изглежда. Понякога дори самите ние сме „заслепени“ и не виждаме истинската същност на човек. Идва момент, в който осъзнаваме, че животът съвсем не е приказка и понякога е доста несправедлив, но това не трябва да ни отказва от търсенето на справедливостта. Осъществяването ѝ трябва да се прилага, защото до някъде тя е свързана със свободата на човека. Например, ако вчера съм обвинил някого несправедливо, без доказателства или знаейки или премълчавайки истината и днес този човек поема наказание, което не трябва да бъде за него, в мен ще възникне усещането за гузна съвест. Така заради чувство за вина, не можем да бъдем напълно свободни, заради усещането, което ще ни „преследва“ навсякъде.

Думи като „справедливост“ са много рядко срещани в ежедневието на почти всеки човек. Това е понятие, което може да се прояви във всяка сфера на живота. Например, правосъдието. То е синоним на справедливостта. Целта му е да защитава закона. Никой обаче не се замисля, че именно законът раздава еднакви правила за всички. Законът ограничава, но и дава свобода. Пред него всички сме равни. Когато не спазваме правилата, трябва да понасяме и последствията. Днес често те са престъпвани поради надделяване на личните нужди и амбиции за власт, богатство и демонстрация на независимост и неподчинение.

В правосъдието има общоприети норми, които да действат навсякъде, за да може всеки да получи наказанието, което заслужава. Въпреки тези норми, в длъжностните лица, въздаващи правосъдие- съдиите, винаги може да се появи това чувство за вина. Можем да се замислим за трудностите при вземане на решения, пред които е поставен един съдия. Той би могъл да се запита по конкретно дело, в което осъжда човек, а именно: справедлив ли е, дали е взел правилното решение и дали не наказва невинен човек, докато виновният е на свобода и може би продължава да нарушава закона и да

вреди по някакъв начин на останалите хора само защото веднъж вече му се е разминало или защото няма доказателства за да го хванат. Запитвам се следователите, прокурорите и съдиите дали понякога изпитват угризения на съвестта? Свиква ли се с чувството, че може да си несправедлив, да си допуснал грешка? А имат ли съвест извършителите на престъпление? Ако наказанието ти е опростено, както се предвижда в някои случаи в Наказателния кодекс, дали това няма да те направи безотговорен и да те подтикне пак да извършиш престъпление? Но, за да сме справедливи, може да извършим нещо незаконно, без да сме искали, т.е. по непредпазливост. Тогава е оправдано да ни се наложи по-леко наказание. Справедливостта трябва да се разглежда и прилага във всеки конкретен случай, затова е толкова трудно да се постигне.

За съжаление има и хора, които злоупотребяват с обществената служба за лично облагодетелстване, по-конкретно- поведение на длъжностни лица, чрез които те или техните близки се облагодетелстват, неправомерно и незаконно, като злоупотребяват с поверената им власт. Към тях остават единствено въпроси, на които хора с чувство за справедливост и вина не биха могли да дадат отговор. Защо? Когато нарушиш дадените клетви и вместо да изпълняваш задълженията си самия ти извършваш престъпление какво си постигнал? Къде остава съвестта ни и чувството за дълг, как ще опазим обществото си от несправедливостта и чувството за ненаказаност, които отдавна са ни превзели.

В заключение можем да кажем, че справедливостта е завършекът, който всеки чака да възтържествува. Не случайно американският писател, с псевдоним Рос Макдоналд, е казал: „Животът е така устроен, че никой няма да избяга от справедливостта“.